

Nom:

Data:

“El lobito bueno”

Audició i música

- Escolta la cançó. La repetirem unes quantes vegades fins aprendre-la de memòria.
- Ara l'acompanyem amb el cos:
 - Primer acompanyem la pulsació amb els dits.
 - Piquem la blanca amb les mans.
- Ara acompanyem la cançó amb instruments de percussió. Un grup ho farem amb els pals i l'altre amb el triangle, marcant la pulsació i la blanca respectivament.

Nom:

Data:

Expressió escrita.

Escriu títols de contes en els quals el protagonista és:

Un llop:

- El llop del conte.....

- El llop del conte.....

Uns xais:

- Els bens del conte.....

- Els bens del conte.....

Un pirata:

- El pirata del conte.....

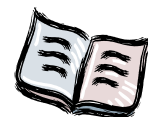
- El pirata del conte.....

Reunirem tots aquests contes i en llegirem alguns. Després farem un mural a la classe amb tota la informació. El mural tindrà aquesta forma:

LOBO LLOP	CORDERO XAI	PRÍNCIPE PRÍNCEP	BRUJA BRUIXA	PIRATA PIRATA

Nom:

Data:

Llengua.

1. Identifica i encercla noms, adjectius i verbs al text de la cançó amb colors:

NOMS

(BLAU)

ADJECTIUS

(VERD)

VERBS

(VERMELL)

*Érase una vez
un lobito bueno
al que maltrataban
todos los corderos.*

*Y había también
un príncipe malo
una bruja hermosa
y un pirata honrado.*

*Todas estas cosas
había una vez
cuando yo soñaba
un mundo al revés.*

2. Busca al diccionari el significat de les paraules i escriu-ne la definició. Amb les paraules i els seus significats farem una **capsa diccionari** on podrem trobar totes les fitxes que haurem creat. Retalla el model de fitxa i fes-ne tantes com en necessitis. Al darrere de la fitxa has de fer un dibuix de la paraula buscada.

PARAULA
DEFINICIÓ
.....
.....
.....

(Espai per al dibuix)
.....
Aquesta fitxa l'ha preparat.....

Nom:

Data:

Lectura: *El llop que era bo*, José Agustín Goytisolo

Temps era temps hi havia un Petit Llop que era molt bo. Va néixer en una muntanya, però ja de ben petit mirava sovint cap al poble que hi havia a la plana, perquè li agradava veure com els nens corrien pels carrers.

—Vull anar al poble!

Els llops grans es van quedar molt parats. Era la primera vegada que sentien un disbarat com aquell. El llop més vell el va renyar:

—I ara! No t'hi has d'acostar mai, a aquest poble! De les persones, no te'n pots refiar. Et faran mal. Que no ho sabies?

Però el Petit Llop no feia cap cas del que li deien.

Un dia, quan els altres llops no el veien, es va escapar i, cric-crac, cric-crac, va baixar a la plana i va entrar al poble.

Va estar molta estona caminant pels carrers i al final es va asseure a la plaça.

Un nen i una nena que el van veure van deixar de jugar i s'hi van apropar.

—Hola, sóc el Joan.

—Hola, sóc la Maria.

Ell era tan simpàtic que s'hi van fer amics de seguida.

La gent gran del poble també se l'estimava molt, el Petit Llop, perquè era alegre i afectuós i ajudava tothom. Vetllava les cases, acompanyava els més petits a l'escola i portava la bossa del pa a les dones.

Però la seva especialitat era vigilar els ramats, perquè els bens no prenguessin mal ni es perdessin. El Petit Llop era com un gran gos d'atura.

Al poble les coses no anaven gaire bé. La gent deia:

—La collita de blat és dolenta.

—S'han acabat les patates.

—No hi ha feina.

—Haurem d'anar-nos-en a treballar a la ciutat.

I se n'hi van anar. Es van vendre les gallines, els bous i els porcs. Ja tancaven les portes amb pany i clau i pujaven a l'autocar.

El Petit Llop no entenia què passava. Cap a on marxava, tota aquella gent?

Un dia, el Joan i la Maria li van dir:

—Nosaltres també hem de marxar. A casa ja han fet les maletes. Aquí ja no hi quedarà ningú. I tu, què faràs?

Què volien que fes? Doncs anar-se'n del poble, com tothom!

Quan el Joan i la Maria van pujar al cotxe de línia, el Petit Llop va intentar amagar-se entre les maletes. Però el xofer, en veure'l, el va fer fora. Aleshores el Petit Llop va pujar per les escaletes que l'autocar duia al darrere i es va asseure entre els cistells, les caixes i els sacs.

Després d'un viatge molt llarg, l'autocar va entrar a la gran ciutat. Les cases eren molt altes i de color grisós, i als carrers no hi havia cap arbre. Tot era ple de cotxes i autobusos.

Quan l'autocar es va aturar i la gent començava a baixar-ne, el Petit Llop va saltar a terra per anar al costat del Joan i la Maria. El guàrdia municipal que hi havia al carrer va posar-se a tocar el xiulet, a cridar i a empènyer la gent que arribava del poble:

--Au, passin cap aquí! Vinga, circulin, que no deixen passar els cotxes! Treguin els paquets! Au, fora d'aquí, fora tots!

Allà ningú no s'hi entenia. Tothom arreplegava cistells i maletes i arrencava a córrer. En un tres i no res es van fer fonedissos. Quan el Petit Llop se'n va adonar, al seu costat ja no hi havia ningú. On eren el Joan i la Maria? Ben segur que els pares se'ls havien emportat.

El Petit Llop els va buscar tot el dia per aquella ciutat. Es va fer un bon tip de caminar i de passar per un munt de carrers i places, però no els va trobar enlloc.

Estava molt cansat. Es va ficar dins d'una porteria i es va ajeure a l'estoreta que hi havia al peu de l'escala. En veure'l, la portera, esverada, el va fer fora a cops d'escombra. Com cridava, aquella dona! Quins brams que feia!

I heus aquí el Petit Llop una altra vegada rondant pels carrers. Esquivava els cotxes i amb els ulls demanava que algú l'ajudés. Però ni se'l miraven. Tenia molta gana i es va acostar a una fleca per agafar una mica de pa. Quan el forner el va veure, es va posar fet una fúria i el va empaitar amb un garrot, tot renegant.

Cames ajudeu-me, el Petit Llop va haver de fugir un altre cop. NO va parar fins que no va arribar als afores de la ciutat, on s'acabaven les fàbriques i començaven els camps.

De lluny va veure un ramat de bous sense gos d'atura. S'hi va acostar per vigilar els bous, tal com feia al poble. Es pensava que el pastor, content del seu servei, li donaria pa i formatge. Però els xais, en veure'l se li van llançar al damunt i van començar a maltractar-lo. I el pastor el va perseguir a cops de roc. Au, a córrer més que mai, quina broma!

Quan era molt lluny i ningú no el perseguia, va seure sota d'un arbre a reposar i a pensar. Va pensar i pensar molta estona. No volia viure a la ciutat, perquè havia perdut els seus amics i, a més a més, tothom el maltractava. Tampoc no podia tornar al poble, perquè ja no hi quedava ningú.

Mentre rumiava tot això, va adonar-se que les urpes li creixien i que cada cop tenia les dents més llargues. Espantat de veure aquests canvis, va udolar, i aquell udol li va sortir tan i tan fort que semblava un rugit.

Aleshores va prendre una determinació. Se n'aniria al bosc i viuria en una cova.

I així ho va fer. Va entrar al bosc, va buscar una cova i es va quedar al bosc per sempre més. De dia s'estava amagat a la cova i de nit udolava molt fort, tot mirant la Lluna.

Tenia unes ungles i unes dents llarguíssimes.

Quan tenia gana, s'acostava a un poble o a una masia i es menjava el primer xai o la primera persona que trobava.

I d'aquesta manera, el Petit Llop, desenganyat per tot el que li havia passat, s'havia convertit en un llop de debò. En un llop Ferotge, com tots els altres llops d'aquesta terra.

Contes per a infants de José Agustín Goytisolo, Barcelona, Edebé, 2003

Nom:

Data:

Creativitat. POEMA VISUAL

Érase una vez

un *bueno*

al que maltrataban

todos los .

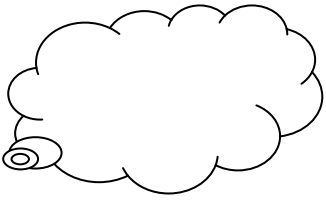
Y había también

un *malo*

una *hermosa*

y un *honrado.*

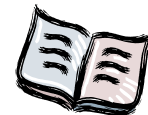
había una vez *Todas estas*

cuando vo
un *al revés.*

Creativitat. POEMA VISUAL

Nom:

Data:

Medi

Llegim i expliquem una biografia dels autors de la música i del poema.

JOSÉ AGUSTÍN GOYTISOLO

José Agustín Goytísolo Gay, va nèixer a Barcelona el 13 d'abril de 1928 i va morir a Barcelona el 19 de març de 1999.

Ha estat un escriptor de l'anomenada generació del 50, junt entre d'altres amb Jaime Gil de Biedma, Carlos Barral, José Manuel Caballero Bonald..., que tenen en comú el compromís moral o polític i una acurada atenció al llenguatge i la poesia.

La seva família i ell especialment, es van veure afectats per la mort de la mare en un bombardeig sobre la ciutat de Barcelona el 1938.

Va estudiar Dret a les Universitats de Barcelona i Madrid.

Va ser el germà gran dels també escriptors Luis i Juan Goytísolo, va destacar especialment com a poeta, tot i que també va treballar com a traductor, a més d'escriure articles sobre literatura i alguns contes.

La seva obra poètica és extensa i variada, d'una banda recull aspectes autobiogràfics, d'altra l'entorn social, les seves idees polítiques i els seus compromisos socials així com aspectes íntims. Per a José Agustín Goytísolo la literatura té dues funcions: l'estètica i la social.

PACO IBÁÑEZ

Francisco Ibáñez Gorostidi més conegut com a Paco Ibáñez, va nèixer a València el 20 de novembre de 1934, és un cantautor que ha dedicat la seva trajectoria artística a crear i cantar versions musicalitzades de poemes d'autors en llengua castellana, tant clàssics com contemporanis.

Fill de pare valencià i mare vasca, és el petit de quatre germans. Va viure la primera infància a Barcelona, ciutat en la que resideix des de 1994.

Acabada la guerra civil espanyola la família, com a conseqüència de les idees del pare, va haver d'exiliar-se a París.

Paco va aprendre l'ofici d'ebenista del seu pare alhora que estudiava violí, instrument que va canviar per la guitarra. Instal·lat a París va descobrir primer la música de Georges Brassens i d' Atahualpa Yupanqui que van passar a ser els seus referents. Sentia atracció i gust per la poesia especialment per Góngora, García Lorca i Quevedo. Des de llavors es va dedicar a posar música a la poesia en llengua castellana.

El 1967 va cantar per primer cop a Madrid i Barcelona. El 1969, la seva interpretació del poema *A Galopar* de Rafael Alberti va fer d'ell un símbol de la lluita contra la dictadura franquista. Va viure a Espanya fins el 1971 però a la fi va tornar a França. A la mort del general Franco i l'inici de la democràcia, va tornar als escenaris espanyols.

La seva producció musical i les seves actuacions s'han anat succeint al llarg d'aquests anys contribuint a la difusió de la poesia en llengua castellana arreu.

L'any 2002 a la mort del seu amic José Agustín Goytisolo, Paco Ibáñez va presentar un nou disc dedicat per complert a aquest poeta català, en el que va recuperar peces que va popularitzar els anys seixanta com *El lobito bueno*, *Me lo decía mi abuelito* o *Palabras para Julia*.

Nom:

Data:

Tutoria

Ara participem tots parlant a l'entorn d'aquestes preguntes:

- Què creus que cal capgirar al món perquè sigui més just?
- Com ho podríem aconseguir?
- Què caldria fer i canviar?